

Aktivering

Indholdsfortegnelse

Efterlyser bedre kvalitet 1

En rundringning til De regionale Arbejdsmarkedsråd afslører, at kvaliteten i aktiveringstilbuddene til de svagest stillede ledige ikke er god nok. For meget opbevaring, lyder dommen.

Holdningen:

Aktivering skal hjælpe ledige tilbage til arbejdsmarkedet 4

Af LO-sekretær Harald Børsting

Færre førtidspensionister - men ikke gennem forringelser 6

LO slår til lyd for et nyt førtidspensionssystem, der viser et menneskeligt ansigt. En ny reform skal indeholde stærkt forbedret forebyggelse, et nyt arbejdsevnekriterium og ensartede ydelser.

Forebyggelse skal styrkes 9

Nye arbejdsskadedetal fra Arbejdstilsynet og DA viser, at virksomhedernes forebyggelse stadig halter bagefter.

Efterlyser bedre kvalitet i aktiveringen af svage ledige

De regionale Arbejdsmarkedsråd efterlyser en bedre kvalitet i aktiveringstilbud til ledige. Manglende kvalitet går især ud over de svagest stillede ledige, hvor alt for mange tilbud har karakter af ren opbevaring, der ikke opfylder en målsætning om at bringe de ledige tilbage på arbejdspladserne. Arbejdsmarkedsrådene ønsker et aktivt medspil fra arbejdsgiverne og et bedre offentligt-privat samspil

Aktivering er et middel til at hjælpe ledige tilbage til arbejdspladserne. Og ikke et mål i sig selv. Men mange ledige får ikke altid de rigtige tilbud. Ofte tangerer aktiveringstilbuddene til de ledige ren opbevaring. Konsekvensen er, at ledige LO-medlemmer ikke får de tilbud, der kan hjælpe dem tilbage til arbejdspladserne i varige, udstøttede job.

Skal ledige LO-medlemmer hjælpes tilbage på arbejdspladserne, efterlyser De regionale Arbejdsmarkedsråd et mere aktivt medspil fra arbejdsgiverne, et bedre samspil mellem den offentlige og private sektor, samt et bedre samarbejde mellem organisationerne og arbejdsgiverne. Alt sammen for at højne kvaliteten i aktiveringstilbuddene til de ledige. De regionale Arbejdsmarkedsråd peger også på behovet for en styrkelse af vejledningsforløbene for ledige. Der er behov for kompetente folk, lyder meldingen fra rådene.

Desuden er det vigtigt at flytte fokus i indsatsen, så de ledige ikke går rundt med en følelse af blot at være opbevaret. De skal føle, at der er behov for dem, hvis aktiveringsindsatsen skal få succes.

Meldingerne stammer fra faglige konsulenter og politisk ansvarlige i de 14 regionale arbejdsmarkedsråd, som LO's nyhedsbrev Udspil har interviewet.

Gennem en rundringning til de 14 arbejdsmarkedsråd er der indsamlet oplysninger og vurderinger om aktiveringsindsatsen for især de svagest stillede ledige, nemlig de ældre ledige, ledige med etnisk baggrund og ledige med særlige behov.

Manglende fleksibilitet fører til opbevaring

En af de generelle holdninger i De regionale Arbejdsmarkedsråd er, at den ledige skal føle, at der er behov for ham eller hende. Og det er ikke altid tilfældet i virkelighedens verden.

I Fyns amt deltager aktuelt 200 ledige på et afklaringsforløb, der skal kortlægge den enkeltes muligheder og behov for at kunne få arbejde.

Men 167 har allerede en handlingsplan. Og deres deltagelse i afklaringsforløbet er med andre ord ren opbevaring, indtil de kan komme videre til jobtræning eller uddannelse.

De regionale Arbejdsmarkedsråd efterlyser derfor både kvalitet i tilbuddene og en større fleksibilitet i aktiveringen, så oplevelsen af opbevaring kan undgås.

- Vi har problemer med at levere den rigtige kvalitet. Men der kan ikke kun skydes på Arbejdsformidlingen. De er voldsomt presset af Arbejdsmarkedsstyrelsens regler, der har ført til et kæmpe bureaukrati. Fire-ugersregler, 75 pct. aktivering, krav om licitation af tilbuddene og et begrænset økonomisk råderum er med til at presse systemet, så det bliver svært at levere den rigtige kvalitet, siger formanden for Det regionale Arbejdsmarkedsråd i Århus amt, Christian Aagaard (SiD). Han fortsætter:

- Noget af det, der kunne hjælpe på kvaliteten, var et mere aktivt medspil fra virksomhederne. Hvis det på de enkelte virksomheder ville afklare deres kvalifikationsbehov og melde det ind til Arbejdsmarkedsrådene, vil det blive meget nemmere at levere den rigtige kvalitet - og dermed sikre flere varig beskæftigelse.

Og hans melding er på linie med de øvrige 13 regionale arbejdsmarkedsråd i landet.

Undersøgelsen af aktiveringstilbuddene i de enkelte regioner viser også, at det er svært for Arbejdsformidlingen at sikre de ledige aktiveringstilbud med den nødvendige kvalitet.

- Man må tage, hvad man kan få, siger Birgit Jørgensen (KAD) fra Det regionale Arbejdsmarkedsråd i Vestsjællands amt. Hun fortsætter:

- Mange kommer på et åbent værksted i op til et år uden at få noget som helst ud af det. Det kan heller ikke være meningen, at ledige kommer ud i offentlig jobtræning i et rengøringsjob i et helt år. Og dét uden at kunne få job bagefter. Tre til seks måneder burde være nok. Hvis det ikke giver resultater, skal man i gang med noget andet.

Savner fokus på jobmuligheder

Rundringningen til De regionale Arbejdsmarkedsråd afslører også en vis utilfredshed med aktiveringstilbuddene til især de svage stillede ledige.

Arbejdsmarkedsreformens tredje fase betyder, at også ledige seniorer har både ret og pligt til aktivering. Men meldingerne fra Arbejdsmarkedsrådene viser, at det er svært at aktivere de ældre ledige, som ofte får tilbud, der minder om ren opbevaring. Det skyldes både manglende målretning i tilbuddene og en opgivende holdning hos mange ældre ledige:

- Problemet er, at det er svært at overbevise denne gruppe om, at aktiveringen ender i beskæftigelse. Derfor ender aktiveringstilbuddene ofte i det rene Anders And, hvor de drikker kaffe og spiser blødt brød, tager på udflugter eller kører i gocart. Ønsker man en succesfuld og målrettet aktivering for de ældre ledige, kræver det jobsikring efter aktiveringen, siger Knud Larsen (HK-Odense), der er medlem af Det regionale Arbejdsmarkedsråd i Fyns amt.

Også i andre amter har man stort besvær med at finde målrettede aktiveringstilbud til denne gruppe.

I Frederiksborg amt har man forsøgt sig med jobklubber, hvor ældre ledige er inddelt efter tidligere beskæftigelse. Det gør de enkelte grupper mere homogene - og derfor lettere at tilbyde målrettet aktivering.

Eksotiske tilbud

Også når der fokuseres på ledige med en etnisk baggrund, er eksempler på, at tilbuddene ikke altid forbedrer de lediges muligheder for at finde nyt arbejde.

Eksempelvis har etniske ledige i Frederiksborg amt haft mulighed for at deltage i månedslange ophold i Tyrkiet. Der har været to projekter, hvor SiD og a-kassen i samarbejde med tre borgmestre i det ene projekt ville sende ledige til Tyrkiet for at fortælle pårørende, at familiesammenføring heroppe i det kolde nord ikke er "guld og grønne skove". Det andet projekt havde til formål at skabe forståelse for det moderne Tyrkiet, da det minder en del om det danske samfund. Som led i projektet var det hensigten at sende projektdeltagerne på en amerikansk skole i Istanbul i en måned. Der var dog aldrig nogen, der tilmeldte sig, og projektet blev ikke til noget.

Andre tilbud til etniske ledige har en større grad af målretning mod fremtidig beskæftigelse.

I Fyns amt forsøger man med projektet "Kulør på tilværelsen" at øge erhvervslivets opmærksomhed på, at Danmark har en arbejdskraftreserve i de etniske ledige. Knud Larsen fra Det regionale Arbejdsmarkedsråd i Fyns amt mener, at virksomhederne gerne vil ansætte de etniske ledige. Det kræver blot, at de ved, at de findes.

Også succeshistorier

De regionale Arbejdsmarkedsråd melder dog også om succeshistorier. Generelt er der tale om aktivering, hvor der er en klar målretning mod varig, udstøttet beskæftigelse.

Københavns amt har haft stor succes med tilbud til ledige med særlige behov. I samarbejde med Arbejdsformidlingen og Revalideringscentret tilbydes arbejdsprøvning til de ledige. Hele 75 pct. af de ledige, der har deltaget i projektet, er kommet i beskæftigelse.

I Sønderjyllands amt har et SiD-projekt - "Godt i gang" - også haft stor succes. Gennem skole- og jobtræning forsøger man at få de ledige "passet ind" på fagområder, hvor der er risiko for flaskehalse. Resultatet har været næsten fuld beskæftigelse blandt de ledige, der har deltaget i projektet.

I Nordjyllands amt har man med succes fokuseret på ledige kvinder, der er fanget af orlovsfælden. Gennem uddannelse opgraderes deltagernes viden, så de trods barsel- og forældreorlovsperioder er i stand til genoptage deres arbejde. Projektet bliver fremover også tilbudt til mænd, der efter længere tids sygdom skal tilbage på arbejdsmarkedet.

Uddannelse og jobtræning

Generelt peger Arbejdsmarkedsrådene på, at målretningen mod varig, udstøttet beskæftigelse er vigtig over for de svage stillede ledige. Hvis ikke de føler, at der er behov for dem, lykkes aktiveringen ikke.

De redskaber, som kan bruges, handler - set fra De regionale Arbejdsmarkedsråds side - om lønstøtte, jobtræning og voksen- og efteruddannelse. Disse redskaber er brugt aktivt

på de projekter, der har ført til succes og fast beskæftigelse til de svagest stillede ledige.

Kritikken rettes mod Arbejdsformidlingen, som tænker for meget på selve aktiveringen som et mål i sig selv. Men ansvaret for, at den rigtige kvalitet er til stede, ligger hos Arbejdsmarkedsrådene.

Yderligere information: LO-konsulent Kim Knudsen på telefon 35 24 61 32

Yderligere kommentarer: LO-sekretær Harald Børsting på telefon 35 24 60 00

Holdningen

Aktivering skal hjælpe ledige tilbage til arbejdsmarkedet

Af LO-sekretær Harald Børsting

I løbet af foråret har medierne flere gange stillet skarpt på kvaliteten i aktivering af de ledige. Og med god grund.

Alt for mange aktiveringstilbud bringer nemlig ikke de ledige tættere på et arbejde. Det går i sær ud over de svagest stillede ledige. Den gruppe, som selv ikke de sidste års massive økonomiske opsving har formået at få i arbejde. Selv om aktiveringen er et godt og rigtigt redskab for flertallet af ledige, så lever vi i dag med en restgruppe, som efter både dagpenge- og aktivperioden stadig går uden arbejde.

Aftalen om arbejdsmarkedsreformens tredje fase indholder en række klare signaler til De regionale Arbejdsmarkedsråd og de øvrige aktører, som gennemfører aktiveringen i praksis. Det er signaler, der giver den ledige en klokkeklar ret til aktivering - og en mere individuel og tidlig indsats. Og det vel at mærke en aktivering, der i et eller flere hug bringer den ledige tættere på målet. Nemlig et varigt, støttet job.

Når en simpel rundringning til landets regionale Arbejdsmarkedsråd afslører, at der eksempelvis over for de ældre ledige typisk er tale om rene opbevaringsforanstaltninger, så er det en falliterklæring. De ældre ledige blev "solgt", da krisen kradsede. Mange har stadig en idé om, at ældre ledige blot skal fredes i så tilpas lang tid, at de opnår en alder, der berettiger til efterløn. Men hvis man stadig tror på den historie, har man ikke fulgt med

i timen. I de kommende år vil vi opleve en stigende efterspørgsel på lønmodtagere, der ude over den første ungdom.

Erfaringerne fra arbejdsmarkedsrådene peger entydigt på, at det ikke er umuligt at få de ledige seniorer tilbage på arbejdspladserne. Det kræver en aktiv indsats, hvor der fokuseres på jobtræning og voksen- og efteruddannelse. Når aktiveringen målrettes den enkelte lediges muligheder for at komme i arbejde igen, ja, så stiger chancen for at finde arbejde.

Det gælder også for andre grupper af ledige, som har svært ved at genfinde fodfæstet på arbejdsmarkedet.

Meget tyder på, at erhvervsliv og arbejdsformidling springer over, hvor gærdet er lavest. Man skummer fløden og tilbyder målrettet og kvalitetsbetonet aktivering til de i forvejen bedst kvalificerede ledige. Til gengæld lader man de svagest stillede sejle deres egen sø. Det er vel de færreste, der har fantasi til at forestille sig, at ledige med en etnisk baggrund får større mulighed for at bide sig fast på det danske arbejdsmarked, blot fordi de som led i aktiveringen har været på tur til Tyrkiet for at fortælle deres familier, at ikke alt er guld og grønne skove i Danmark.

Grundlæggende er det De regionale Arbejdsmarkedsråds ansvar at sikre, at der er tilstrækkelig kvalitet i aktiveringen - også når det gælder aktiveringen af de svagest stillede. Det er netop denne gruppe, der måske har størst behov for en ordentlig målrettet aktivering. LO vil ikke være smagsdommer over for alle aktiveringstilbud. Men det må som minimum være et krav, at tilbuddene i et eller flere tempi bringer den ledige tættere på et arbejde.

Når jobtræning - vel at mærke i det private erhvervsliv - nu er det mest effektive, kan det undre, at arbejdsgiverne ikke tilnærmelsesvist opfylder de måltal, som de selv har været med til at beslutte. Arbejdsmarkedsrådene må fremover være langt mere udfarende for at sikre, at tilbuddene til de svagest stillede ledige i højere grad målrettes deres individuelle behov for at kunne få fast arbejde. Andet kan vi ikke være bekendt.

Førtidspensionsreform

Færre førtidspensionister - men ikke gennem forringelser

Regeringen har iværksat et udredningsarbejde, der har til formål at klarlægge de politiske muligheder. LO slår til lyd for, at et nyt førtidspensionssystem viser et menneskeligt ansigt, hvor der lægges vægt på at give folk mulighed for fortsat at kunne arbejde, i det omfang arbejdsevnen er til stede. En ny reform skal satse stærkt på forebyggelse, et nyt arbejdsevnekriterium og ensartede ydelser

Regeringen forsøger sammen med et bredt flertal i Folketinget at komme igennem med en ændring af førtidspensionssystemet. Og set fra LO's synspunkt er det på høje tid. For førtidspensionssystemet er ved at have spillet fallit: Hele 72 pct. af førtidspensionisterne har ikke gennemgået revalideringsforsøg. Op gennem firserne blev førtidspensionen brugt som tilsløring af en ulykkelig beskæftigelsessituation, og endelig har systemet en indbygget kassetænkning, der ikke er i lønmodtagernes interesse.

Derfor foreslår LO nu regeringen at gennemføre en reform, der i højere grad tager sit udgangspunkt i ønsket om at sikre den enkelte førtidspensionist en anstændig tilværelse, hvor det er muligt at bruge den arbejdsevne, der måtte være tilbage. Samtidig er LO grundlæggende enig med regeringen i, at målet med en reform af førtidspensionssystemet er et markant lavere antal førtidspensionister. Men færre førtidspensionister er ikke et mål, der kan stå alene. Hvis målet om færre førtidspensionister alene skyldes et ønske om at forbedre statens finanser, er det lettere blot at gennemtvinge nedskæringer i førtidspensionen eller gennemføre mere restriktive regler for, hvem der kan få førtidspension. Det vil næppe være særlig svært.

Det svære ved at nå en målsætning om færre førtidspensionister består i at standse "produktionen" af førtidspensionister. Det kræver en omfattende indsats overalt på danske arbejdspladser. Eksempelvis i en skærpet indsats for et bedre arbejdsmiljø. Men det kræver også en fundamental omstilling af hele førtidspensionssystemet.

Skævt Danmarksbillede

Gennem de senere år - fra slutningen af firserne og frem til i dag - har staten betalt en stadig mindre del af kommunernes udgifter til førtidspensionen. Det har betydet, at overordnede økonomiske hensyn til såvel statens som kommunernes økonomi har fået stadig større vægt - på bekostning af førtidspensionisternes ve og vel.

Frem til 1992 betalte staten hele udgiften, når kommunerne tildelte en borger laveste førtidspension. I 1992 ændredes reglerne, så statens andel faldt til 50 pct. I januar i år blev der indført nye regler, der betyder, at statens andel er faldet til 35 pct. Kommunerne har nu fået eneretten til at tilkende førtidspensioner - og reglerne er strammet så meget, at den

enkelte borger ikke selv har mulighed for at rejse en pensionssag.

Kommunens eneret til at tilkende pension samt eneret til at rejse en pensionssag giver kommunen muligheden for at være langt mere tilbageholdende med at tilkende førtidspension. Hvilket i øvrigt politisk også har været hensigten med indretningen af reglerne.

Konsekvenserne kan i dag ses i meget store forskelle mellem kommunerne. Det er noget "lettere" at få tilkendt en førtidspension nogle steder i provinsen end eksempelvis i hovedstadsregionen. Efter ændringerne i refusionsreglerne i år må det formodes, at billedet bliver endnu mere skævt.

Trods de forskellige ændringer af finansiering og tilkendelsesregler for førtidspension har over 270.000 danskere i dag førtidspension som eneste forsørgelseskilde. I alt 7,8 pct. af samtlige danskere mellem 18 og 66 år er i dag på førtidspension.

Snævert system skal gøres mere fleksibelt

De seneste års indsnævring af førtidspensionsystemet har strammet tilgangen tilstrækkeligt. Derfor mener LO ikke, at der behov for yderligere stramninger. En ny førtidspensionsreform skal også fremover indeholde en nedsættelse af arbejdsevnen på 50 pct. som hovedkrav for at kunne få førtidspension.

Men kommende førtidspensionister skal ikke fastholdes i systemet, som tilfældet er i dag.

LO forestiller sig en øget grad af fleksibilitet i ordningen, så førtidspensionister kan hoppe ind og ud af ordningen.

Hvis en førtidspensionist ønsker at udnytte sin tilbageværende arbejdsevne, ja, så overgår han eller hun til flexjobordningen. Hvis arbejdsevnen falder yderligere, eksisterer førtidspensionen fortsat som forsørgelsesmulighed.

Set med LO's briller er det derfor vigtigt, at mulighederne for at gøre pensionen hvilende fortsætter. Indsatsen for at skaffe jobmuligheder for potentielle førtidspensionister skal forstærkes - blandt andet gennem flexjobordningen.

Samtidig skal usikkerheden omkring ledighed i forbindelse med flexjob fjernes.

LO har tidligere foreslået en model, som nedbryder en af de største barrierer, nemlig flexjobberes tab af retten til dagpenge, efterløn og sygedagpenge. Det kan ske ved at bevare flexjobberes tilknytning til det ordinære dagpengesystem med mulighed for at opnå ret til en dagpengelignende ydelse ved ledighed, ret til efterløn, og ret til at forlænge sygedagpenge.

Færre på førtidspension - forstærket forebyggelse

Grundlæggende drejer LO's vision for en reform af førtidspensionssystemet sig altså ikke om at gøre mulighederne for at få førtidspension mindre. En reform skal øge folks chancer for at undgå at stå med førtidspension som den eneste mulighed for at forsørge sig selv.

En yderligere styrkelse af den tidlige opfølgende indsats er alfa og omega.

LO ønsker en tidligt opfølgende indsats der forebygger udstødning og sikrer fastholdelse på arbejdsmarkedet. Der skal yderligere fart i den forebyggende indsats i form af bedre arbejdsmiljø og mere uddannelse. Samarbejdet mellem de sociale partnere - kommunen, virksomheden, de faglige organisationer, og andre gode kræfter - skal også styrkes.

En yderligere styrkelse af kvaliteten og omfanget af revalideringsindsatsen er også et vigtigt omdrejningspunkt for fagbevægelsen, der har meget svært ved at forstå, at en så stor andel af ansøgerne til førtidspension - hele 72 pct. - ikke har deltaget i nogen revaliderende foranstaltning før ansøgning om førtidspension.

Førtidspension med nyt menneskesyn

En reform skal efter LO's visioner indeholde et grundlæggende ændret menneskesyn. Et menneskesyn, der fremover lægger vægt på personens ressourcer i forhold til arbejdsmarkedet - det såkaldte arbejdsevnekriterium.

I dag fokuserer systemet alene på alt det, en person ikke kan, det såkaldte erhvervsevnekriterium.

For LO vil indførelsen af et arbejdsevnekriterium tillige betyde sammenhænge med en stor del af den øvrige sociale lovgivning.

LO foreslår også, at en førtidspensionsreform indeholder en ydelsesreform. De fire eksisterende pensionsydelser skal samles i en ydelse på et dagpengelignende niveau.

LO's udgangspunkt er, at førtidspensionister har det samme behov for forsørgelse. En liter mælk koster lige meget, uanset om man er på laveste eller højeste førtidspension.

Der er behov for, at ydelserne bliver bruttoficeret, så førtidspension fremover bliver en skattepligtig, gennemskuelig og sammenlignelig ydelse. I dag er ydelserne svært gennemskuelige og ikke sammenlignelige blandt andet på grund af, at nogle af ydelserne er skattefri.

I dag er folk på laveste førtidspension henvist til et væsentligt lavere forsørgelsesgrundlag med henvisning til en mere eller mindre teoretisk mulighed for at udnytte deres resterhvervsevne.

Det er disse økonomiske og tildels menneskelige skel mellem de forskellige grupper af førtidspensionister, som LO også vil til livs med en reform.

Yderligere information: LO-konsulent Michael Jacobsen på telefon 35 24 61 29

Yderligere kommentarer: LO-sekretær Marie-Louise Knuppert på telefon 35 24 60 00

Arbejdsskader

Forebyggelse skal styrkes

Nye arbejdsskadetal fra Arbejdstilsynet og Dansk Arbejdsgiverforening viser, at virksomhedernes forebyggelse stadig halter bagefter. Nye instrumenter i arbejds-miljøarbejdet skal sætte arbejdsmiljøet på virksomhedernes dagsorden

I de sidste seks år har Arbejdstilsynets arbejdsskadestatistik vist, at vi stadig producerer omkring 65.000 arbejdsskader årligt, selv om de foreløbige tal fra Arbejdstilsynet viser, at der har været et lille fald i antallet af anmeldte ulykker og lidelser i 1998. Samme resultat er Dansk Arbejdsgiverforening kommet frem til i deres årsstatistik, som også forsøger at sætte ulykkerne i forhold til, hvor mange mennesker der har været i beskæftigelse indenfor DA's område. Til juni kommer Arbejdstilsynets endelige tal, og da vil det være muligt at vurdere, om tendensen holder, når det tages i betragtning, at der er kommet flere i arbejde i løbet af 1998.

Det centrale spørgsmål er: Har den generelle arbejdsmiljøindsats nogen afgørende indflydelse på udviklingen i arbejdsskaderne, eller er udviklingen først og fremmest bestemt af konjunktursvingningerne?

LO er ikke i tvivl om, at der stadig er behov at skærpe arbejdsmiljøindsatsen. Selv om faldet i antallet af arbejdsskader skulle vise sig at være større, når man tager beskæftigelsen i betragtning, ændrer det intet ved, at der er indtil nu er anmeldt knap 63.000 arbejdsskader i 1998.

Den stigende beskæftigelse og udsigten til at manglen på arbejdskraft ikke falder foreløbig - snarere tværtimod - har skærpet virksomhedernes og lønmodtagernes opmærksomhed på arbejdsmiljøet. Et godt arbejdsmiljø er med til at fastholde og tiltrække arbejdskraft. Et dårligt arbejdsmiljø kan være med til at få lønmodtagerne til at skifte job.

- Heldigvis findes der progressive virksomheder, som har sat arbejdsmiljøet på dagsordenen, og som har fjernet en lang række af de arbejdsmiljøfaktorer, som giver fravær. De har opdaget, at der faktisk også er penge i et godt arbejdsmiljø, siger LO-sekretær Marie-Louise Knuppert og fortsætter:

- Vi skal anvende erfaringerne fra de gode virksomheder og udvikle redskaber, som hjælper virksomhederne med at tage arbejdsmiljøet lige så alvorligt som alle de andre faktorer i produktionen, der bestemmer, hvor meget de skal tjene.

- Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har peget på, at over 90 procent af virksomhederne mener, at de har et socialt ansvar over for medarbejdere, som får nedsat arbejdsevnen. Det tyder på, at intentionen om det gode arbejdsmiljø faktisk er til stede. Men når kun knap 20 procent af virksomhederne på det private arbejdsmarked faktisk har omsat ansvarligheden til praksis, må man konstatere, at der er behov for at hjælpe virksomhederne på vej, slutter Marie-Louise Knuppert.

Yderligere information: LO-konsulent Jan Toft Rasmussen på telefon 35 24 61 19

Yderligere kommentarer: LO-sekretær Marie-Louise Knuppert på telefon 35 24 60 00